

Sygn. akt I C 661/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Hanna Świdorska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Leszczyńska

po rozpoznaniu 5 marca 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółce Akcyjnej w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 10.883,16 zł (dziesięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt trzy złote i szesnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 5760 zł (pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt złotych) od 28 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 2.706 zł (dwa tysiące siedemset sześć złotych) od 26 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółce Akcyjnej w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 4.862 zł (cztery tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 976,67 zł (dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 661/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 2 listopada 2018 roku K. J., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na swoją rzecz kwot:

1. 7.808,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 28 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu,
2. 2.706 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 26 kwietnia 2016 do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego;
3. 369 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy;

oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzi zapłaty z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy za szkodę powstałą w związku ze szkodą komunikacyjną z 4 listopada 2015 roku, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do A. G. pojazd marki F. (...), nr rej. (...). Powód nabył przedmiotową wierzycielność w drodze cesji. Z uwagi na rozmiar uszkodzeń pojazdu nie nadawał się on do dalszej jazdy, wobec czego pozwana oprócz przeprowadzenia naprawy musiała także na jej czas wynająć pojazd zastępczy. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz poszkodowanej kwotę 8.533,64 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. W ocenie powoda kwota wypłacona przez ubezpieczyciela jest rażąco zaniżona. Wedle wyceny sporządzonej przez prywatnego rzeczoznawcę na zlecenie poszkodowanej, rzeczywisty koszt naprawy pojazdu wynosił 16.341,62 zł, ubezpieczyciel zatem bezzasadnie obniżył koszt naprawy o 7.808,16 zł. Poszkodowana wydatkowała na najem pojazdu zastępczego 5.658 zł, z czego pozwany zwrócił jedynie 2.952 zł. W przedmiotowym postępowaniu powód dochodzi także kwoty 369 zł tytułem zwrotu kosztów zlecenia wyceny pojazdu.

/pozew k. 2-5/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądania powoda w całości. W pierwszej kolejności wskazał, że złożona przez niego kalkulacja szkody jest zawyżona, a wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota w całości zaspokaja roszczenie powoda. Kosztorys przedstawiony przez powoda zakładał użycie podczas naprawy części nowych i oryginalnych, co bezzasadnie podwyższy wartość pojazdu i polepszy jego stan techniczny w stosunku do stanu sprzed szkody. Pozwany wskazał ponadto, że z uwagi na dokonanie przez poszkodowaną naprawy pojazdu wysokość odszkodowania powinna być wykazana rachunkami za przeprowadzoną naprawę, a nie szacunkowym kosztorysem. Podawany przez powoda czas najmu pojazdu także został bezzasadnie zawyżony, poszkodowana miała możliwość przeprowadzenia wcześniejszej naprawy pojazdu i skrócenia okresu najmu. Wypłacone przez pozwanego z tego tytułu odszkodowanie obejmowało uzasadniony czas naprawy pojazdu.

/odpowiedź na pozew k. 31-35/

Do zakończenia sprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

4 listopada 2015 roku doszło do wypadku drogowego, w którym został uszkodzony pojazd marki F. (...) , nr rej. (...), należący do A. G. (obecnie noszącej nazwisko J.). Odpowiedzialność za spowodowanie wypadku wziął na siebie kierujący pojazdem S. H. R. /oświadczenie k. 38/

Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. /bezsporne/

Z uwagi na uszkodzenia pojazdu nie nadawał się on do dalszej jazdy, wobec czego poszkodowana zmuszona była do wynajęcia pojazdu zastępczego. Inne posiadane przez nią samochody wykorzystywane były do prowadzenia działalności gospodarczej (najem pojazdów), natomiast F. (...) był jej pojazdem prywatnym, i mogłaby mieć problemy z Urzędem Skarbowym przy wykorzystywaniu pojazdu służbowego do celów prywatnych. /przesłuchanie powoda k. 62 v (w zw. z k. 143), zeznania świadka A. J. k. 62v/

4 listopada 2015 roku A. G. wynajęła od K. J. pojazd zastępczy marki C. (...), w stawce 200 zł za dzień najmu. Był to najem bezgotówkowy, płatny z dołu. Wynajem pojazdu trwał do 27 listopada 2015 roku. Całkowity koszt najmu wyniósł 5.658 zł. /umowa k. 18-19, faktura VAT k. 20/

Tego samego dnia poszkodowana przeniosła w drodze cesji na powoda przysługującą jej względem ubezpieczyciela wierzytelność z tytułu odszkodowania za poniesione koszty najmu pojazdu zastępczego i zabezpieczenia pojazdu. /cesja k. 39/

Zgodnie z kalkulacją naprawy pojazdu sporządzoną przez pozwanego koszt naprawy został oszacowany na kwotę 8.533,46 zł. Zastosowano w nim stawkę 75 zł/rbg oraz alternatywne części zamienne. /akta szkody – CD k. 52/

Decyzją z 1 grudnia 2015 roku pozwany przyznał na rzecz poszkodowanej kwotę 8.533,46 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. /decyzja k. 40/

Drugą decyzją z tego samego dnia ubezpieczyciel przyznał na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 3.539 zł – w tym 2952 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, przy zastosowaniu stawki 200 zł za dzień przy 12 dniach najmu; oraz 492 zł zwrotu kosztów holowania i 95 zł kosztów parkowania. /decyzja k. 22/

W wykonanym na zlecenie poszkodowanej kosztorysie koszt naprawy przedmiotowego pojazdu został określony na kwotę 16.341,63 zł. Uwzględniono w niej użycie oryginalnych elementów zamiennych opatrzonych logo producenta oraz stawkę 95 zł/rbg. Koszt sporządzenia opinii wyniósł 369 zł. /kalkulacja k. 10-16, faktura VAT k. 17/

W wiadomości e-mail z 27 grudnia 2015 roku poszkodowana wezwała ubezpieczyciela to wypłaty odszkodowania tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu w łącznej wysokości 16.341,62 zł. Po ponownej analizie sprawy pozwany odmówił wypłaty dalszego odszkodowania.

/e-mail k. 24, odpowiedź k. 43/

25 kwietnia 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty 2.706 zł tytułem dopłaty za zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego.

/e-mail k. 25/

5 maja 2018 roku poszkodowana przeniosła w drodze cesji na powoda przysługującą jej względem ubezpieczyciela wierzytelność z tytułu żądania uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu.

/cesja k. 23/

Rzeczywisty koszt naprawy pojazdu wyniósł 16.683,95 zł. Celem przywrócenia pojazdu do stanu przed kolizji, uwzględniając stan pojazdu przed wypadku, jego wiek oraz charakter uszkodzonych części zasadne było zastosowanie nowych oryginalnych części zamiennych opatrzonych logo producenta. Przyjęta stawka za roboczogodzinę 100 zł jest odpowiednia dla cen obowiązujących w nieautoryzowanych serwisach naprawczych w województwie (...) w roku 2015. /opinia biegłego J. D. k. 68-92, opinia uzupełniająca k. 109-120/

Uzasadniony technologicznie czas samej naprawy wyniósł 6 dni roboczych.

/opinia biegłego J. D. k. 68-92/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego złożonego do akt sprawy. Jako, że osią sporu pozostawał rzeczywisty koszt naprawy przedmiotowego pojazdu oraz uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego a obie strony przedstawiły odmienne kosztorysy i stanowiska, Sąd dopuścił na tę okoliczność dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej. Sporządzona przez biegłego opinia została uznana przez Sąd za wiarygodną i profesjonalną. Opinia została zakwestionowana przez stronę pozwaną, jednakże po sporządzeniu opinii uzupełniającej wszelkie wątpliwości zostały w ocenie Sądu rozwiane. Sąd zgodził się z wnioskami biegłego w całości i przyjął je za swoje.

Sąd Rejonowy zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowym postępowaniu poza sporem pozostawało, iż 4 listopada 2015 roku doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego nastąpiło uszkodzenie pojazdu należącego do A. G., która następnie przeniosła w drodze cesji przysługujące jej roszczenia odszkodowawcze na powoda. Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności, a jedynie wysokość dochodzonego przez powoda odszkodowania.

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie zaś z art. 34 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Dz.U. z 2016 r. poz. 2060 t. j.) z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego reguluje art. 436 k.c., w tym w odniesieniu do szkód powstałych w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody zgodnie z § 2 art. 436 k.c. odpowiedzialność ta następuje na zasadach ogólnych tj. na zasadzie winy sprawcy.

Okoliczność uszkodzenia pojazdu należącego do poszkodowanego jest bezpośrednim następstwem zdarzenia objętego umową. W takiej sytuacji nie powinien budzić wątpliwość fakt stosowania w tym przypadku w/w przepisów. Odszkodowanie, jakie zobowiązany jest w takiej sytuacji wypłacić zakład ubezpieczeń, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy.

Przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego należy rozumieć o doprowadzenie jej do stanu używalności tożsamego ze stanem tej rzeczy przez wyrządzeniem szkody. W przypadku pojazdu mechanicznego przez taki stan używalności należy rozumieć przywrócenie mu sprawności technicznej. Obowiązek ten spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. Zgodnie z art. 361 par. 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwo działania bądź zaniechania. Wymiana uszkodzonych elementów na nowe, w przypadku gdy nie jest możliwe ich naprawa, traktowane jest jako normalne następstwo zdarzenia, z którym związane jest wyrządzenie szkody.

Jak zauważa powołany biegły sądowy w swojej opinii, w przedmiotowej sprawie do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody konieczne jest zastosowanie nowych oryginalnych części zamiennych, takiej bowiem jakości były elementy uszkodzone. Celem zachowania standardów technicznych i bezpieczeństwa konieczne jest używanie w naprawie oryginalnych części zamiennych opatrzonych logo producenta – jedynie te spełniają wszystkie wymogi techniczne przewidziane przez producenta pojazdu. Należne odszkodowanie winno być także obliczone z użyciem przeciętnych stawek stosowanych w warsztatach naprawczych – w niniejszej sprawie było to 95 zł/rbg. Pozwany zatem niezasadnie obniżył stawkę za roboczogodzinę do nieadekwatnej 75 zł/rbg oraz zaniżył cenę materiałów potrzebnych do naprawy poprzez zastosowanie nieoryginalnych części zamiennych. Jak wskazał biegły, rzeczywisty koszt naprawy pojazdu wynosił 16.683,95 zł, w toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił z tego tytułu jedynie 8.533,46 zł. Należna dopłata z tego tytułu wynosi zatem 8.150,49 zł. Jako że powód domagał się z tego tytułu zapłaty kwoty 7.808,16 zł, powództwo w tym zakresie podlegało uwzględnieniu w całości.

Sąd uznał za zasadne w całości żądanie przez powoda kwoty 369 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnej wyceny naprawy pojazdu. Odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. Uchwała

Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. III CZP 24/04). Jako że pozwany niezasadnie zaniżył należne poszkodowanemu odszkodowanie w oparciu o nierzetelny kosztorys, powód zmuszony był do poniesienia kosztów sporządzenia prywatnej wyceny. Bez jej uzyskania bowiem nie wiedziałby, jakiej orientacyjnie kwoty może dochodzić na drodze sądowej.

Powód domagał się również zapłaty od pozwanego 2.706 zł tytułem niepokrytego zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W myśl art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. § 2 omawianego przepisu przewiduje także odpowiedzialność sprawcy za straty, które poszkodowany poniósł (*damnum emergens*), oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (*lucrum cessans*). Utrata możliwości korzystania z rzeczy stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z pojazdu, który został uszkodzony i wymaga naprawy, jest normalnym następstwem szkody, o której mowa w art. 361 § 1 k.c. i rodzi obowiązek wypłaty odszkodowania wówczas, gdy zastąpienie rzeczy uszkodzonej w okresie jej naprawy wymagało poniesienia określonych kosztów. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego nie służącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (por. uchwała SN z 17 listopada 2011 roku, III CZP 5/11, Lex 1011468). Korzystanie z samochodu stało się przy obecnym stanie rozwoju stosunków społecznych i gospodarczych standardem cywilizacyjnym. Możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego ma umożliwić poszkodowanemu zachowanie takiego standardu życia codziennego, jak gdyby wypadek nie miał miejsca. Szkodą majątkową podlegającą naprawieniu są wydatki poniesione przez poszkodowanego w okresie naprawy pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego samochodu, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Między stronami bezsporna pozostawała zarówno zasadność najmu, jak i wysokość stawki najmu za dzień. Powód wskazał jednak, że zasadnym czasem najmu było 23 dni, pozwany natomiast, że 12 dni. Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd uznał, że 23 dni wynajmu pojazdu zastępczego było w niniejszej sprawie okresem zasadnym. Sąd nie kwestionuje wniosków biegłego sądowego, że czas technologicznej naprawy pojazdu wyniósł 6 dni roboczych, zwraca jednak uwagę na fakt, że pozwany wypłacił na rzecz poszkodowanej należne odszkodowanie dopiero 1 grudnia 2015 roku. Sąd stoi na stanowisku, że poszkodowany ma pełne prawo do wstrzymania się z przeprowadzaniem naprawy aż do sporządzenia przez ubezpieczyciela jej kosztorysu. Samo dokonanie naprawy bowiem nie jest obowiązkiem poszkodowanego i nie jest od niej uzależniona wypłata odszkodowania. W zależności bowiem od wysokości ustalonych kosztów naprawy poszkodowana mogła zaniechać naprawiania pojazdu, woląc przeznaczyć kwotę odszkodowania np. na nabycie nowego pojazdu. Poszkodowana miała zatem pełne prawo do wstrzymania się z naprawą pojazdu aż do otrzymania od ubezpieczyciela odszkodowania. Z uwagi zatem, że decyzja o wypłacie odszkodowania została wydana 1 grudnia 2015 roku, a najem pojazdu został zakończony 27 listopada 2015 roku – a zatem jeszcze przed otrzymaniem odszkodowania, Sąd uznał że wskazywany przez powoda okres najmu pojazdu zastępczego był zasadny w całości. Sąd uwzględnił zatem żądanie powoda w tym zakresie w całości, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.706 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. W zakresie należnego powodowi odszkodowania pozwany pozostawał w zwłoce z jego spełnieniem od dnia następującego od wydania decyzji jedynie częściowo uwzględniających roszczenie - tj. od 2 grudnia 2015 roku. Jako że powód domagał się zasądzenia odsetek liczonych odpowiednio od 28 grudnia 2015 roku – w zakresie zwrotu kosztów naprawy pojazdu – i 26 kwietnia 2016 roku – w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego – powództwo w tym zakresie podlegało uwzględnieniu w całości.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest do pokrycia całości kosztów procesu. Jako że powództwo podlegało uwzględnieniu w całości, powodowi przysługuje pełen zwrot kosztów postępowania. Na koszty procesu powoda, w łącznej wysokości 4.862 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 545 zł, wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego w

kwocie 700 zł, koszty zastępstwa procesowego radcy prawnego w kwocie 3.600 zł i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z uwagi na wydatkowane tymczasowo przez Skarb Państwa na potrzeby niniejszej sprawy kwoty 1061,47 zł Sąd, zgodnie z art. 113 ust. 1 uksc, nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 976,67 zł.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.